

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010080
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mészáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010080.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a členov senátu JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému J. A. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 21. novembra 2012, sp. zn. 2T/26/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. mája 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného J. A. D. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 2T/26/2012, bol obžalovaný J. A. D. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr.zák. v spojení s § 138 písm. b) Tr.zák, ktorého sa mal dopustiť tak, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí W. D., nar. XX.X.XXXX a E. D., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 17P 14/2009-84 zo dňa 14.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.1.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. 5Cop 78P2009-97 zo dňa 16.12.2009 bol zaviazaný platiť matke detí B. Z. výživné 110,- eur mesačne, a to do konca mesiaca, túto povinnosť v Z. úmyselne neplnil od 1.4.2009 do 21.11.2012 hoci bol živnostníkom a konateľom spoločnosti, výživné neplatil ani v období, keď bol zamestnaný, traja zamestnávateľa s ním skončili zamestnanie na jeho žiadosť a vlastný 3-izobvý byt v Z., 18.9.2009 zaplatil B. Z. 110,- eur a 14.12.2011 jej exekútor zaslal 660,- eur, dňa 26.1.2012 384,- eur, dňa 7.3.2012 153,- eur, a na výživnom zostal dlhovať 3423,- eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr.zák. podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Zároveň mu bolo prikázané podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Tr.zák., aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné 3423,- eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po vyhlásení podal odvolanie obžalovaný J. A. D. čo do výroku o vine ako aj treste, ktoré odvolanie v písomných dôvodoch podaných prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ericha Loju modifikoval tak, že toto podáva iba do výroku o podmienenčnom treste odňatia slobody a výroku povinnosti nahradiť zameškané výživné v skúšobnej dobe. Má za to, že súd pri ukladaní trestu nedostatočne zväžil jednotlivé okolnosti prípadu, ako i samotné pomery obžalovaného, a preto tento trest považuje za neprimerane prísny s poukazom na tú skutočnosť, že k spáchanej trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval. Taktiež poukázal, že súd v nedostatočnej miere posúdil schopnosti obžalovaného splniť si vyživovaciu povinnosť v skúšobnej dobe v sume zameškaného výživného 3.423,- Eur s tým, že v súčasnosti má z pracovného pomeru hrubý mesačný zárobok cca 500,- Eur a teda nemá reálnu možnosť v určenej skúšobnej dobe z tejto mzdy uhradiť zameškané výživné. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby krajský súd ako odvolací súd rozhodol vo veci sám

tak, že mu uloží spravodlivý a zároveň zákonný trest, ktorý bude zohľadňovať všetky okolnosti prípadu najmä to, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, túto priznal a oľutoval a tiež žiadal, aby v odsudzujúcom rozsudku bolo vypustené ustanovenie o jeho povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 3.423,- Eur.

Obhajca JUDr. Erich Loja na verejnom zasadnutí o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného odôvodnenia odvolania s tým, že navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom podmiennečnom treste odňatia slobody ako aj vo výroku o povinnosti obžalovaného v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné s tým, aby krajský súd rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody podmiennečného charakteru za použitia ustanovenia § 39 Tr.zák. pod dolnú hranicu trestnej sadzby s poukazom na priznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným s tým, že mu bude uložená primeraná skúšobná doba bez povinnosti zaplatiť zameškané výživné v tejto skúšobnej dobe.

Zástupkyňa krajskej prokurátorky na verejnom zasadnutí o odvolaní navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné s poukazom, že uložený trest podmiennečného charakteru vo výmere 18 mesiacov so stanovením skúšobnej doby na 24 mesiacov ako aj povinnosti v tejto skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné považuje za správny a zákonný.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému J. A. D. a spôsobe jeho výkonu, ako aj povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 3.423,- Eur z hľadiska správnosti postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné s poukazom na tú skutočnosť, že odvolanie obžalovaného smerovalo do výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu. Krajský súd v rámci podaného odvolania obžalovaným nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preto preskúmal len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému podmiennečnému trestu odňatia slobody obžalovanému J. A. D. podľa § 207 ods. 3 Tr.zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr.zák. vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, krajský súd konštatuje, že tento bol uložený obžalovanému v súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr.zák. a v tomto treste súd prvého stupňa zohľadnil všetky rozhodujúce skutočnosti a okolnosti prípadu, ako aj osobné pomery obžalovaného. Taktiež súd prvého stupňa v súlade so zákonom podľa § 50 ods. 2 Tr.zák., § 51 ods. 4 písm. d) Tr.zák. prikázal obžalovanému v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 3.423,- Eur zaplatiť podľa jeho schopností.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.